

Յ Ո Ր Ե Լ Ե Ա Ր

ԱՐԺ. Տ. ՄԵՍՐՈՊ Ա. ՔԶՆՅ. ՓԼՈՇԿԵԼԵԱՆ

Անցեալ տարի, ազգիս ընդհանրական Հայրապետը, Տ. Տ. Գեորգ Զ. Կարողիկոս, գնահատելով Աղեֆանդրիոյ մեր գաղութին երկու հոգեւոր պատեօսեանները Արժ. Տ. Հայկազուն Քննյ. Ոսկերիչեանը եւ Արժ. Տ. Մեսրոպ Քննյ. Քեօեկերեանը, անոնց կը շնորհէր ֆահանայական լսեցախաչ եւ ծաղկեայ փիլոն կեկու իրաւունքը: Այս պարագան գեղեցիկ առիթը նկատուեցաւ որ երկու հոգեւոր հայրերու բարեկամները, առակերեանքն ու գործակիցները, երախտագիտական զգացումով բերեն իրենց լարգանքին տուրք վերոյիշեալներուն՝ տօնախմբելով անոնց յօբելեանները:

Սէշ իր անցեալ տարուան Մայիսի քիւլին մէջ բերաւ իր սրտազին շնորհաւորութիւնն ու յարգանքը յօբելեար Արժ. Տ. Հայկազուն Քննյ. Ոսկերիչեանի: Այս առիթով, կը կրկնէ նոյն իր այդ զգացումը Արժ. Տ. Մեսրոպ Ա. Քննյ. Քեօեկերեանին: Աղեֆանդրիոյ Սկեղեցախից Միութեան կողմէ կազմակերպուած իր յօբելեանին առիթով:

Արժ. Տ. Մեսրոպ Ա. Քննյ. Քեօեկերեան ծնած է 1884ին Այնթապ: Իր նախնական կրթութիւնը առած է քաղի Հայկազնեան վարժարանը, յետոյ առակերեան Ստոյժառանգաւորացին: Վարած է ուսուցչական եւ տնօրէնի պատեօսներ Այնթապի, Քիլիսի, Ալեքսանդրէի եւ Տօրքեոյի ազգային կրթարաններու մէջ:

1911 Մայիս 22ին ձեռնադրուած է ֆահանայ Մեսրիմի մէջ, ձեռամբ նահատակ Գեորգ Տ. Ներսէս Արք. Դանիէլեանի, Պողոտոյի Ս. Սարգիս Սկեղեցւոյն վրայ:

Տարագրութեան շրջանին կը բաժնէ իր հօսին հապաքագիրը, եւ դժնդակ պայմաններու մէջէն, շնորհիւ իր հոգեկան արիւն-

քեան եւ հայու ճարպիկութեան ու շարժաւորութեան, կը յաջողի վերջապէս հուրէն ու սուրէն մագապուած փրկել իր կեանքը Տեառայէն — Թափիլէ — Պուսէյրա, յետոյ Սրուստիւմ, անկէ Դամասկոս, ապա Ասամա, Կիպրոս ու վերջապէս Աղեֆանդրիա:

Արժանապատիւ Հայրը քէ տարագրութեան սեւ օրերուն եւ քէ մանաւանդ Աղեֆանդրիոյ մէջ իր տուրջ ֆառորդ դարու գործունէութեան ընթացքին, իբր ուսուցիչ եւ ֆահանայ, ծառայած է իր հօսին անձրեղիի հաւատարմութեամբ:

Աղեֆանդրիոյ մէջ, զլիաւորաբար, ուր իր կեանքին լաւագոյն մասն է բաշխուել, իբր հոգեւոր պատեօսեայ Ս. Պօղոս-Պետրոս Սկեղեցւոյ եւ առաջնորդական փոխանորդ, Յաբելեարը կցած է ըլլալ պարտաճանաչ ու խոհեմ, տեղի չտալով այն անպատեհութեանց որ բաժինն է եղած նման գործիչներու՝ մեր ազգային կեանքին մէջ:

Եղած է նախագահ Աղեֆաց Հոգաբարձութեան եւ հիմնադիր ու ղեկավար Սկեղեցախից Միութեան, որուն կատարած կրօնաբարոյական եւ դաստիարակական արդիւնքին մէջ տաս ծանր կը կօռէ բաժինը Արժանապատիւ Յօբելեարին:

Շնորհիւ իր սրտեռանդն ջանքերուն կաթիլ կաթիլ հաւաքուած լուսաներով Միութի մէջ գնուած է այլեւս ազգային սեպհակաւորութիւն եղած հոգ մը եւ հոն հաստատուած մասունք:

Ինչպէս կ'երեւի կենսագրական այս հակիրճ նամարներէն, Արժանապատիւ Յօբելեարը եղած է մեքի եւ հոգիի շնորհներով տօնը հոգեւորական մը եւ մանաւանդ հայրը իր հօսին, եւ ջանացած ու ներքած է այն՝ ինչ որ պարտքն է նկատած իր խղճին:

Սէշ լսելուն Նորին Ամենապատուութիւն Մրբազան Պատրիարք Հօր եւ բովանդակ Միաբանութեան, կը շնորհաւորէ արժանապարգ Յօբելեարը, իրեն մաղթելով երկար կեանք եւ արդիւնաբերուած ծառայութիւններ մեր մեքի եւ հոգիի մարգերուն մէջ: